

Forflaget om 2000 Rd. som den Indtægt, hvortil Skattenebsettelsen skulde gaae, at 2000 Rd. saavel i Stat som i Commune er en saa stor Indtægt, at man ikke lægger større Løn til høitbetroede Stillinger, og dernæst at 1200 Rd. er den Indtægt, som her i Landet medfører de høieste politiske Rettigheder; ud over 1200 Rd. mener man altsaa, at man aldeles ikke bør gaae. Jeg kunde nu have forstaaet, at alle Andre vare komne med en Indvending af den Natur; men hvorledes Magistraten kan komme med den, er mig aldeles uforstaaeligt, ligesom saameget af det, Magistraten har indvendt imod Borgerrepræsentanternes Forflag; thi det vides, at Magistraten i sit første Forflag af 1861 foreslog at lade Skattenebsettelsen gaae til en Indtægt af 4000 Rd., og at den derpaa enedes med Borgerrepræsentanterne om at foreslaae 3000 Rd.; hvorledes Magistraten nu pludselig har faaet Dinene op for det skadelige og fordærvelige Princip, som ligger i en Nedsettelse fra 1200 til 2000 Rd. kan jeg virkelig ikke forstaae. Hvad dernæst den Indvending angaaer, at en Indtægt af 1200 Rd. giver de høieste politiske Rettigheder, maa jeg bestemt lægge det høitærede Thing paa Sinde, at det dog skulde vogte sig meest af Alt for i vore Bestemmelser om communale Forhold at lade sig lede af Hensynet til Bestemmelserne om de politiske Valg; thi naar vi først have indladt os paa at sætte en saadan Sammenhæng mellem Bestemmelserne om de communale og de politiske Valg, kan Intet lettere komme til at ligge for, end at vi i Tidens Løb kunne komme til at kæmpe mod det, vi selv have opstillet. Man vil vende Sagen imod os og sige: Den Gang satte vi 1200 Rd. som Grændse i de communale Forhold, fordi denne Grændse fandtes med Hensyn til det politiske Valg; lad os nu ogsaa sætte 400 Rd., som er Minimum for de communale Valg, som Betingelse for de politiske Rettigheder. Begynde vi først at blande disse to Ting sammen, gaaer det galt, og alle de Medlemmer af Thinget, som haabe at bevare den Valgret, som Grundloven af 5te Juni 1849 hjemler, skulle vel vogte sig for at udtale en Anskuelse som denne. Thinget har ogsaa mange Gange erklæret den for at være urigtig; thi saa ofte vi her have

behandlet communale Love, er det udtrykkelig erklæret, at der er en principel Forskjel imellem Borgernes Stilling i Stat og Commune, som ogsaa maa udøve Indflydelse paa Lovene. Jeg troer derfor, at denne Grund ikke alene ikke i og for sig har noget at sige, men at det er farligt, at den kommer frem. Dernæst har Magistraten og ligeledes Lovens Motiver rigtig bemærket, at naar Borgerrepræsentanternes Forflag gik igjennem, vilde den samlede Indtægt, som bestattedes, blive saaledes formindsket, at den Procent, hvormed Skatten paalignedes, maatte blive forøget. Derom skal jeg tale senere, - men her skal jeg dog foreløbig gjøre opmærksom paa og bede vel erindret, at Borgerrepræsentanternes Forflag er saaledes indrettet, at den, der har mellem 1,500 og 2,000 Rd.s Indtægt, paa Grund af den forøgede Procent vil komme til at betale mere, end han nu betaler, og det er altsaa ikke i og for sig nogen Lettelse, man giver ham. Det er et simpelt Regnestykke, som Enhver kan gjøre og maa lade staae fast, at dersom Borgerrepræsentanternes Scala gik igjennem, og Skatten forhøiedes med $\frac{1}{4}$ Procent, vilde den, som har mellem 1,500 og 1,900 Rd., komme til at betale mere, end han efter den nuværende Scala betaler. Overhovedet maa man erindre, at de Indvendinger, som ere gjorte mod det ene af Borgerrepræsentanternes Forflag, ikke kunne gjøres mod det andet, nemlig med Hensyn til Scalaens Begyndelse, og dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvorledes Forholdene end ere paa andre Steder i Landet, hvor de kunne være meget forskellige, saa er det en Kjendsgjerning, at 1,200 Rd. for en Familie her i Kjøbenhavn ingenlunde er en saa tilstrækkelig Indtægt, at den jo kunde trænge til en Bømpelse i Skatten. Det høie Thing vil give mig Ret i, at denne Lov er en stedlig Lov, som kun gjælder for Kjøbenhavn; men lad os da ogsaa ved en saadan stedlig Lov tage det stedlige Hensyn, lad os see, hvorledes Forholdene ere her, hvorledes de Borgere leve, som skulle give Pengene, og lad os ikke see hen til Forholdene paa andre Steder, hvor man ikke skal betale Pengene. Dette synes mig dog billigt, og jeg paastaar da, at de Fleste ville indvillige, at for en Familie her i Kjøbenhavn er 1,200 Rd. ikke saa stor en Indtægt, at den